

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Все почалося у день святого Валентина. Раніше я не парилася через якесь там 14-те лютого. Усі ті цюмки-бомки мені по барабану. І тим паче я не западала на оксамитові червоні сердечка, ведмедиків-обіймасиків та жирних немовлят-купідосиків із крильцями. Я — Трейсі Бікер, пам'ятаєте? Цим все сказано.

Я живу на Звалищі. Насправді це дитячий будинок сімейного типу. Тю! Сюди потрапляють,

якщо *типу* не мають сім'ї. Вони звать це Домівкою — аякже! Звалище воно і є...

Я тут тимчасово, ясна річ. По мене мама скоро повернеться, ось побачите. Я знаю, що їй мене бракує так само, як і мені бракує її. Просто вона завжди заклопотана, перепрацьовує в Голлівуді, у кіно знімається. Так-так, знімається! Джастін-аби-не-впасти Літлвуд каже, що я все вигадала. Але хто там буде ту дурепу слухати! Мені досить просто засвітити комусь ту фотку, де я мала разом із мамою, і кожен зі мною погодиться, що вона — вроджена кінозірка! У неї прегарне русяве волосся хвилями, великі блакитні очі та яскраво-рожеві

губи... Вона — найгарніша жінка, яку я будь-коли бачила! І навіть Джастін дюка-злюка Літлвуд цього не заперечить!

— Тоді як це так сталося, що вона народила таку малу гівнючку? — крикнула Джастін і тицьнула у фотку пальцем. Просто малій Трейсі в животик влучила.

Я на фото у мамі на руках, мила-премила, уся така сміхотлива, з коротенькими дротиками-кучериками на голівці. Тепер я анітрохи не мила. Не сміюся, а шкірюся, а волосся стирчить у різні боки, так що я подібна на кудлату щітку для підлоги. І все одно, я *значно* гарніша за Джастін-жабу-стару-бабу Літлвуд. Може, я й не Варвара-краса, але ж я маю характер.

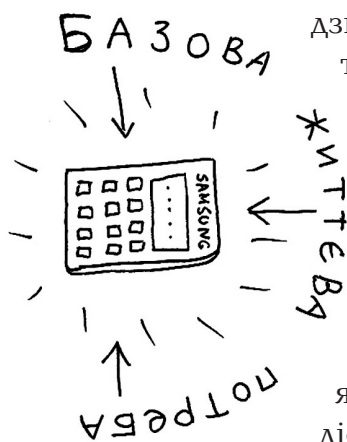
Люди постійно це повторюють. Одна з моїх колишніх соціальних працівниць весь час приказувала, що ох у мене й характер!

А як про мене каже Елейн-дурбейн, то й повторити страшно! Тільки встигай викреслювати всілякі евфемізми. У мене приголомшливий словниковий запас і я вживаю дуже вчені слова, ось! Евфемізми — це *погані* слова. І я їх вживаю ого-го скільки!

Ясно, що коли моя мама об'явиться, то ніякі соціальні працівниці мені вже не знадобляться. Я підозрюю, що це станеться ДУЖЕ СКОРО, щойно вона завершить отой голлівудський телепроект. Різні голлівудські шишки так на неї напосідають, що вона вже сто років мені не пише.

Я дала вказівки своїм вихователям Джені й Майку, щоб вони по черзі сиділи на телефоні й негайно ж повідомляли мені про всі мамині

дзвінки. І часто їх перепитую, чи вона не дзвонила. Щодня. По три-чотири рази. Вони ж тільки зітхають і приказують «звиняй, Трейсі», і то так надміру роздратовано. *Надміру* — це таке шикарне слово, яке кажуть, коли я когось дістала до печінок. Зі мною у них все надміру. І це не моя вина! Якби ж вони лишень не затялися, а дали мені власну мобілку, щоб я могла без проблем дзвонити, куди заманеться! Ну справді — мобілка у наші дні стала базовою життєвою потребою! На мою думку те, що на Звалищі нікому з дітей не дозволено мати мобільника, доки не стукне шістнадцять — це така несправедливість! Ба навіть тоді тобі виставляють всілякі ідіотські обмеження — мовляв, стеж за витратами. Навіть Адель постійно з цим дістають, а вона ж найстарша та найкрутіша дівчина на всьому Звалищі! Вона скоро переїде у власну квартиру. Принаймні, вона розкажує направо й наліво про те, як її умеблює і що там робитиме.

— І я буду організовувати вечірки кожного дня! — каже вона.

Сподіваюся, вона і мене запросить. Адель мені подобається найбільше на всьому Звалищі. Ми постійно разом зависаємо. ОК, вона була трохи *надміру* засмучена та роздратована, коли я експериментувала з її косметикою і намагалася ходити у її туфлях на підборах. Адель навіть репетувала тоді: «Ану вимітайся негайно, ти, Трейсі Трам-Тарам Бікер!!!».

Трам-тарам означало саме те, що ви подумали...

То вона так жартує. Адель завжди шукає мого товариства. Правду кажучи, вона просто-таки благала мене, щоби я погодилася з нею дружити. І я *капітулювала* (це таке дуже шикарнюще слово, яке значить «здалася»).

Взагалі, я дуже рідко капітулюю. Я така іриска, не прожуєш і близько!

Колись ми були найкращими подругами з Луїзою. Вона тут найгарніша, має блакитні очі й довге русяве волосся. Вона майже така ж гарненька, як моя мама. Така вся солоденька-медова, а насправді — гостренько-ножова. Нам удвох було весело, доки не об'явилася Джастін-ти-ба-які-страсті Літлвуд і вкрала її у мене.

Звичайно, я легко можу її повернути, ту Луїзу, раз-два — і в дамках! Тільки не потрібна вона мені більше, свій шанс вона прогавила.

З Адель значно веселіше. Це ви у кого зазгодно запитайте. А стало це ще очевидніше на день святого Валентина...

